

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.498 van 15 maart 2012
in de zaak A. 203.901/XII-6869**

In zake: de NV VIEUX MONT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Joris Deene en Frederick Bruloot
kantoor houdend te 9052 Gent
Bollebergen 2A/20
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

1. de BURGEMEESTER VAN DE GEMEENTE KLUISS-
BERGEN
2. de GEMEENTE KLUISSBERGEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carlos De Wolf
kantoor houdend te 9680 Maarkedal
Etikhovestraat 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 5 maart 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de “individuele ongunstige beslissing van de Burgemeester van de gemeente Kluisbergen dd. 22 februari 2012” met betrekking tot het inrichten van een activiteit door de nv Vieux Mont naar aanleiding van de Ronde van Vlaanderen op 1 april 2012.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Verzoekster en de verwerende partij hebben een aanvullende nota ingediend;

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 maart 2012, om 9.30 uur, datum waarop de zaak in voortzetting is uitgesteld tot de terechtzitting van 13 maart 2012, om 11.30 uur.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Frederick Bruloot en Isabelle Verhelle, die verschijnen voor verzoekster, en advocaat Carlos De Wolf, die verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster organiseert al verschillende jaren een culinair event op de muur van Geraardsbergen ter gelegenheid van de passage van de Ronde van Vlaanderen. Nadat in september 2011 blijkt dat de Ronde voortaan niet meer de bewuste muur zal aandoen, deelt verzoekster met een e-mail van 9 oktober 2011 aan de gemeente Kluisbergen mee het evenement te willen voortzetten op een privaat terrein binnen de gemeente. Gevraagd wordt de plannen en praktische

uitwerking kenbaar te mogen maken.

Na herhaald aandringen krijgt verzoekster uiteindelijk te lezen, in een brief van 4 januari 2012 van de gemeente “dat de gemeenteraad in zitting van 22.12.2011 een politiereglement goedkeurde waarbij elke eenmalige of bijkomende commerciële of publicitaire activiteit op het grondgebied van de gemeente Kluisbergen die wordt georganiseerd n.a.v. de Ronde van Vlaanderen voorafgaandelijk en schriftelijk dient vergund te worden door de burgemeester of gemeld te worden aan de burgemeester”, en dat vanaf begin februari de verschillende aanvragen behandeld zullen worden en de vergunningen zullen worden toegewezen.

Delen II. en III. van het betrokken politiereglement luiden:

“II. Activiteiten in een besloten plaats met openbaar karakter

Artikel 4

Iedere éénmalige of bijkomende commerciële of publicitaire activiteit die plaats heeft omwille van de doortocht van de wielervedstrijd ‘Ronde van Vlaanderen voor Vrouwen’ en ‘Ronde van Vlaanderen voor Elite’, en die doorgaat in een besloten plaats maar die voor iedereen vrij toegankelijk is, hetzij gratis, hetzij tegen betaling van een inkomgeld, hetzij op vertoon van een toegangkaart of een uitnodiging wanneer deze ter beschikking wordt gesteld van eenieder die ze aanvraagt, dient ten laatste op 1 februari 2012 gemeld aan de burgemeester van de gemeente waar de activiteit plaats heeft. De melding dient de gegevens te bevatten opgesomd in artikel 1.

Artikel 5

De burgemeester kan in functie van het aantal aanvragen of meldingen en de juiste locatie van de aangevraagde of gemelde activiteiten één of meerdere coördinatievergaderingen organiseren teneinde tussen de verschillende organisatoren onderling en met de verschillende hulpdiensten de nodige afspraken te maken inzake opvang van de toeschouwers en/of genodigden, de in te richten parkings, het in te huren sanitair, de vrij te houden evacuatiewegen, de te plaatsen veiligheidsvoorzieningen, enz ... Van voormelde coördinatievergaderingen worden verslagen opgesteld die worden overgemaakt aan alle deelnemers,

Artikel 6

De burgemeester kan de activiteiten zoals bedoeld in artikel 4 verbieden indien aan de voorafgaandelijk bepaalde afspraken (artikel 5) niet wordt voldaan.

III. Veiligheidszones

Artikel 7

De burgemeester kan op basis van een risico-analyse, rekening houdend met de massale volkstoeloop op bepaalde plaatsen en de aard van het terrein, op voorhand een gebied als veiligheidszone definiëren, ten einde de openbare veiligheid en orde beter te kunnen beheersen.

Een veiligheidszone is een duidelijk afgebakend gebied waar bijkomende veiligheidsmaatregelen noodzakelijk zijn omwille van het groot aantal mensen, de beperkte mobiliteit, de aanwezigheid van risicoverzwarend materiaal (tenten, gasflessen,...)

Iedere eenmalige of bijkomende commerciële of publicitaire activiteit die plaats heeft omwille van de doortocht van de wielervedstrijd 'Ronde van Vlaanderen voor Vrouwen' en 'Ronde van Vlaanderen voor Elite' en die plaats vindt in een veiligheidszone, dient ten laatste op 1 februari 2012 gemeld aan de burgemeester van de gemeente waar de activiteit plaats heeft. De melding dient de gegevens te bevatten opgesomd in artikel 1.

De burgemeester organiseert coördinatievergaderingen teneinde in nauwe samenspraak met de lokale veiligheidscel één inplantingsplan en één veiligheidsplan op te maken voor de hele veiligheidszone.

Artikel 8

Naargelang de veiligheidszone zich bevindt op de openbare weg of op een daarbij aansluitend niet afgesloten terrein, dan wel op een besloten plaats die voor iedereen vrij toegankelijk is, zijn de bepalingen van respectievelijk artikel 2 en 3, dan wel artikel 6 van toepassing".

Met een besluit van 18 januari 2012 stelt de burgemeester de veiligheidszones in het kader van de Ronde van Vlaanderen 2012 vast en legt hij een kader vast "van toepassing op alle tijdelijke randevenementen en veiligheidszones georganiseerd in het kader van de Ronde Van Vlaanderen". Genoemd kader beslaat meer dan acht bladzijden.

Verzoekster dient op 1 februari 2012 een aanvraagformulier in voor de uitbating van een culinair vipdorp, gelegen op de Oude Kwaremont, langs de Schilderstraat.

Op 17 februari 2012 wordt verzoekster daarover gehoord. Bij die gelegenheid blijkt dat, naar het eigen zeggen van verzoekster, de bereikbaarheid van haar site door de hulpdiensten "het grootste pijnpunt" is.

Verzoekster tracht er aan tegemoet te komen door op 23 februari 2012 een “oplossing Bereikbaarheid hulpdiensten” te laten worden. Drie “uitvalswegen evenement” worden geopperd.

Reeds op 22 februari 2012 evenwel besliste de burgemeester ongunstig over verzoeksters aanvraag. De reden is: “evenement ligt buiten de bereikbaarheid van de hulpdiensten (zie art. 1.9, 2.6 en 2.7 van het besluit van de burgemeester vermeld in referte”.

Op 9 maart 2012 bevestigt en handhaaft de burgemeester zijn beslissing van 22 februari 2012, na onderzoek van verzoeksters “alternatieve voorstel met betrekking tot de bereikbaarheid van het bovengenoemde evenement voor de hulpdiensten”: “Op grond van artikel 6 van het Besluit van 22 december 2011 wordt het evenement, aangevraagd door de nv Vieux Mont bijgevolg verboden”.

IV. Voorwerp - uitbreiding

4. Op 8 maart 2012 is ter terechtzitting voor de Raad van State gebleken dat de beslissing van 22 februari 2012 van de burgemeester, waarvan in het verzoekschrift de schorsing wordt gevorderd, wezenlijk slechts een voorlopige beslissing is. Meer bepaald moest, en zou, nog een beoordeling volgen van de “aanvullende voorstellen om de bereikbaarheid van het terrein alsnog aan te tonen” die verzoekster naar aanleiding van de hoorzitting van 17 februari 2012 aan de gemeente deed toekomen.

Deze beoordeling heeft geleid tot de beslissing van 9 maart 2012 van de burgemeester om de ongunstige beoordeling van verzoeksters aanvraag te behouden om reden dat het evenement buiten de bereikbaarheid ligt van de hulpdiensten.

5. In haar nota van 12 maart 2012 vraagt verzoekster de uitbreiding van het voorwerp van haar vordering naar die beslissing.

Er is reden om dit verzoek, waarmee verwerende partijen overigens expliciet instemmen, in te willigen.

6. Gelet op de concrete omstandigheden van de zaak wordt, tenminste voorlopig, aangenomen dat de eigenlijke eindbeslissing van de burgemeester over verzoeksters aanvraag van 1 februari 2012, diens besluit van 9 maart 2012 is. Dit besluit incorporeert de voorlopige beslissing van 22 februari 2012, dusdanig dat een eventuele schorsing van het besluit van 9 maart 2012 *ipso facto* ook de schorsing van de beslissing van 22 februari 2012 tot gevolg zou hebben. Het komt niettemin verantwoord voor die schorsing, in voorkomend geval, ook uitdrukkelijk in het dictum uit te spreken, ten behoeve van de duidelijkheid in het rechtsverkeer.

IV. Belang

Standpunt van de verwerende partijen

7. Verwerende partijen betwisten verzoeksters belang om een dubbele reden. Eensdeels zou verzoekster, getuige een krantenknipsel, toch de beoogde activiteit mogen organiseren, op een perceel verderop. Anderdeels zou niet de bestreden beslissing haar benadelen, maar in wezen de beslissing van de organisatoren van de Ronde van Vlaanderen die beslisten om de muur van Geraardsbergen, die aan verzoeksters horecafaciliteiten grenst, uit het parcours te schrappen.

Beoordeling

8. Een krantenbericht van 25 februari 2012 laat inderdaad de gedelegeerd bestuurster van verzoekster zien, “glunderend” omdat zij “nu toch een

vipdorp [zou] kunnen neerpoten op de Oude Kwaremont”, waarin 800 vips kunnen worden ontvangen.

Volgens verzoekster is de informatie onjuist. Verwerende partijen zelf menen te weten dat verzoekster ook een aanvraag heeft ingediend “onder de naam Podalco nv”; over die aanvraag is gunstig besloten, met dien verstande dat het maximaal toegelaten aantal personen bepaald is op 360.

Het krantenbericht geeft te denken, maar laat niet toe om verzoekster met voldoende zekerheid het belang bij haar vordering te ontfeggen. In de huidige stand van de procedure komt het al te speculatief voor dat de locatie waarvan verzoekster zich volgens de krant verzekerd zou weten en die goed is voor 800 vips, deze is waarop de nv Podalco maximaal 360 personen mag ontvangen. Hoe dan ook gold de aanvraag van verzoekster een activiteit voor, in principe, 1.800-2.000 personen, waar de toelating aan de nv Podalco slechts maximaal 360 personen betreft.

9. Voorts zijn verwerende partijen ten onrechte van oordeel dat het door verzoekster geleden verlies aan genodigden voor de culinaire activiteit die zij in de marge van de Ronde van Vlaanderen wil organiseren “volkomen vreemd” is aan het bestreden verbod. Het tegendeel is waar. Juist het bestreden verbod houdt verzoekster van de organisatie van die activiteit af.

10. De exceptie wordt in haar beide onderdelen verworpen.

V. Grondvoorwaarden voor een schorsing

11. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de

bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is.

VI. Voorwaarde van een ernstig middel

A. Eerste middel en vierde middel

Standpunt van de partijen

12.1. Een *eerste middel* voert de schending aan van de artikelen 5, 6 en 8 van het tijdelijke politiereglement van 22 december 2011. Uit die artikelen volgt dat de burgemeester de activiteit van verzoekster alleen mocht verbieden indien niet wordt voldaan aan de afspraken die zijn gemaakt ter gelegenheid van coördinatievergaderingen die de burgemeester met de organisatoren en de hulpdiensten organiseerde. Zulke vergaderingen en afspraken zijn er evenwel niet geweest.

12.2. Het *vierde middel*, zoals aangepast na het besluit van 9 maart 2012 van de burgemeester, betwist dat verzoeksters terrein onbereikbaar zou zijn voor de veiligheidsdiensten. Inzonderheid wordt betoogd, wat de derde voorgestelde oplossing voor de bereikbaarheid betreft, hetgeen volgt:

“Ten overvloede wordt In dit verband nog opgemerkt dat alvast het zgn. ‘holle’ karakter van de Feelbosstraat, verwerende partijen geen alibi kan bezorgen voor het opgelegde verbod.

Ten eerste omdat verwerende partijen daarbij blijk geven van een verkeerde weergave van de feiten.

Meer bepaald staat vast dat de Feelbosstraat helemaal niet een ‘holle’ weg is op de plaats waar verzoekende partij de aansluiting uitdrukkelijk suggereerde en voorziet. Het is pas op een verder gelegen locatie dat de Feelbosstraat daadwerkelijk ‘holler’ wordt en het aansluiting nemen vanop de zijlings gesitueerde percelen een probleem zou kunnen vormen (zie foto’s onder stuk 30, zoals aanvullend neergelegd en aan te wenden ter zitting).

Op de plaats waar de aansluiting wordt beoogd is de aansluiting perfect te maken via vloerplaten (foto’s afkomstig van ‘Google-streetview’, met cartografische en luchtfoto-situeringen).

Ten tweede omdat verwerende partijen zichzelf hierbij overduidelijk tegenspreken. De aanvraag K18 (TECH ALSICO - MOEDER TENTE) die

werd goedgekeurd, neemt immers perfect dezelfde plaats aansluiting op de Feelbosstraat (reden waarop deze voor Uw Raad ook dadelijk in het oog sprong).

K18 in deze omstandigheden toelaten, maar de aanvraag van verzoekende partij (K16) tegelijk weigeren onder het voorwendsel dat aansluiting niet zou gemaakt kunnen worden wegens het ‘hol’ karakter van de weg aldaar, is vanzelfsprekend met elkaar niet te rijmen”.

Bovendien, zo wordt in het middel nog uiteengezet, zouden andere evenementen “die qua inplanting in een identieke (of ter zake bereikbaarheid zelfs moeilijker) situatie zitten” niet verboden worden en toegelaten zijn. Aldus de randactiviteit van de nv. Podalco.

13.1. Verwerende partijen antwoorden met betrekking tot het eerste middel dat het argument op basis waarvan het bestreden verbod werd genomen, de risico-analyse is op grond waarvan alle aanvragen voor activiteiten zijn getoetst. Hieruit blijkt dat het aangevraagde evenement buiten de bereikbaarheid van de hulpdiensten ligt. Bijgevolg is de materiële motivering van de beslissing ontleend aan de passieve veiligheid, omvattende de maatregelen om bij grootschalige evenementen de kans op een incident te minimaliseren, de maatregelen om de gevolgen van een eventueel incident te beperken en de schikkingen die ertoe moeten bijdragen dat de interventies van de brandweer efficiënt en vlot verlopen.

13.2. Met betrekking tot het vierde middel reageren verwerende partijen dat waar de initieel ingediende aanvraag van verzoekster niet voldeed aan de bereikbaarheid van het terrein voor de veiligheidsdiensten, er aanvullende voorstellen zijn ingediend om de bereikbaarheid alsnog aan te tonen, maar dat ook die aanvullende voorstellen ontoereikend zijn. Wat speciaal de derde voorgestelde oplossing betreft is volgens verwerende partijen op te merken dat de betrokken ontsluitingsweg tot aan de Feelbosstraat dwars door een ander evenement loopt en dat “het onmogelijk is om op een andere plaats op de Feelbosstraat een aansluiting te voorzien die toegankelijk is voor de voertuigen van de hulpdiensten”.

Beoordeling

14. Het verweer van verwerende partijen ten aanzien van de besproken middelen behelst alleen dat de motieven voor de aangevochten weigering deugdelijk zijn, ook al wordt in het eerste middel in essentie de onbevoegdheid van de burgemeester aangevoerd.

15. Deze motieven houden in dat de openbare veiligheid niet genoeg gewaarborgd kan worden doordat de plaats van het evenement buiten de vereiste bereikbaarheid van de hulpdiensten is gelegen. Namelijk kan ze niet tot op 60 meter worden bereikt door voertuigen met een maximale asbelasting van 13 ton.

Verzoekster heeft de problematische bereikbaarheid niet tegengesproken toen zij er ter hoorzitting van 17 februari 2012 mee geconfronteerd werd. Integendeel heeft zij gepoogd die te verhelpen door drie oplossingen aan te brengen. Ze worden in het besluit van 9 maart 2012 van de burgemeester alle drie verworpen.

16. Ter terechtzitting op 13 maart 2012 geeft verzoekster te kennen niet meer aan te dringen wat de eerste twee voorgestelde oplossingen betreft.

De derde oplossing bestaat er in dat vanaf het terrein waarop verzoeksters activiteit moet plaats hebben, rijplaten worden gelegd die “uitkomen in het begin van de Feelbosstraat”.

Het besluit van 9 maart 2012 van de burgemeester wijst het voorstel af om de volgende reden:

“De eventueel door de nv Vieux Mont nog te voorziene uitvalsweg met rijplaten tot aan de Feelbosstraat loopt door een ander evenement. Dit kan in geen geval worden toegestaan. Tevens, omwille van de fysieke kenmerken van het landschap en de Feelbosstraat (Holle weg) is het onmogelijk om op een andere plaats op de aanliggende terreinen te geraken met de voertuigen van de hulpdiensten”.

17. In haar nota van 12 maart 2012 betwist verzoekster die motieven in de eerste plaats met een verwijzing naar “haar uiteenzetting onder punt III.”

Evenwel leest de Raad aldaar niets wat kan staven dat het betrokken terrein effectief voor de voertuigen van de hulpdiensten bereikbaar is vanaf de Feelbosstraat.

18. Het tweede argument, dan weer, dat de Feelbosstraat geen “holle” weg is op de plaats waar verzoekster de aansluiting plande, is naast de kwestie.

De uitweg langs de Feelbosstraat wordt door de burgemeester verworpen, niet omdat de Feelbosstraat op het punt van de aansluiting een holle weg zou zijn, maar omdat hij door een ander evenement loopt, wat “in geen geval [kan] worden toegestaan”.

Verzoekster beweert daarover zelfs niet dat het anders moet zijn.

19. Ook het argument van de beweerde tegenspraak tussen de goedkeuring van de aanvraag K18 en de weigering van verzoeksters aanvraag toont niet de onwettigheid van de motieven van de burgemeester aan. Verzoekster ziet die tegenspraak hierin dat de aanvraag K18 wel wordt toegelaten en die van verzoekster niet, ofschoon de ontsluiting van de terreinen naar de Feelbosstraat in de twee gevallen “op perfect dezelfde plaats” gebeurt.

Opdat verzoeksters uitweg “op perfect dezelfde plaats” zou aansluiten op de Feelbosstraat als de uitweg ten voordele van het terrein waarvoor de aanvraag K18 is ingediend, lijkt hij door het betrokken evenement te moeten lopen, wat de burgemeester redelijkerwijze niet aanvaardbaar kan vinden.

Voorts is het niet vereist, opdat de locatie K18 tot op 60 meter bereikbaar zou zijn door de voertuigen van de hulpdiensten, dat deze voertuigen

vanuit de Feelbosstraat op de aanliggende terreinen kunnen geraken. Immers paalt de lokatie aan de Feelbosstraat. Het houdt dan ook steek dat met betrekking tot de site K18 alleen voorzien is in de voorwaarde van een “degelijk pad”, zonder meer, vanaf de Feelbosstraat tot op het terrein. De zaken doen zich op het eerste gezicht echter geheel verschillend voor wat verzoeksters terrein betreft. Die site ligt meer dan 200 meter van de Feelbosstraat af en is dus alleen tot op 60 meter bereikbaar als de voertuigen van de hulpdiensten op de aanliggende terreinen geraken.

20. In zoverre verzoekster zich in het vierde middel nog vergelijkt met de nv Podalco die, in tegenstelling tot verzoekster, wel een gunstige beslissing mocht ontvangen, blijkt vooralsnog niet dat de locatie die bedoelde nv aanvroeg evenmin als die van verzoekster tot op 60 bereikbaar is door de voertuigen van de hulpdiensten.

21. Het vierde middel is derhalve niet ernstig.

22. Meer overtuigingskracht gaat in de huidige stand van de procedure uit van het eerste middel, waarin verzoekster betwist dat de burgemeester zijn bevoegdheid tot het nemen van het bestreden verbod kan gronden op artikel 6 van het tijdelijk politiereglement van 22 december 2011.

Op basis van dat artikel is de burgemeester -enkel- bevoegd om activiteiten als die van verzoekster te verbieden “indien aan de voorafgaandelijk bepaalde afspraken (artikel 5) niet wordt voldaan”.

Bedoelde afspraken zijn, blijkens het artikel 5, de afspraken die in het kader van één of meerdere coördinatievergaderingen werden gemaakt tussen de verschillende organisatoren van activiteiten onderling en met de verschillende hulpdiensten. Van die coördinatievergaderingen, inbegrepen van de afspraken daarop, behoren, volgens meer vermeld artikel 5, verslagen te worden opgesteld “die worden overgemaakt aan alle deelnemers”.

23. Op het eerste gezicht lijken dergelijke coördinatievergaderingen te dezen niet te hebben plaatsgehad, laat staan nog dat daarop afspraken zouden zijn gemaakt. Er worden -in dit licht begrijpelijkerwijs- geen verslagen ter zake voorgelegd.

Het bestreden verbod sanctioneert bijgevolg niet de miskenning van afspraken in de zin van genoemd artikel 5.

Artikel 6 van het tijdelijk politiereglement van 22 december 2011 vermag de burgemeester dan ook niet de nodige grondslag te verschaffen voor zijn bevoegdheid tot het nemen van het aangevochten verbod.

24. Het is nochtans uitsluitend en alleen op die bepaling dat hij zijn bevoegdheid stoelt. Het debat ter terechtzitting laat daar geen enkele twijfel over.

In die omstandigheden is het eerste middel als ernstig te beschouwen.

VI. Voorwaarde van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en een uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van verzoekster

25. Verzoekster zet aangaande het nadeel dat zij dreigt te lijden uiteen, samengevat, dat zij een cateringvennootschap is die ongeveer 41 % van haar inkomsten uit het jaarlijks randevenement ter gelegenheid van de Ronde van Vlaanderen haalt, dat de bestreden beslissing haar financieel evenwicht dermate aantast dat zij zeer kwetsbaar wordt, dat daarenboven haar goede naam en faam besmeurd wordt, dat zij reeds alles in werking stelde om het evenement tot stand te brengen, dat zij klanten zal moeten afzeggen op minder dan vijf weken voor het evenement, wat niet alleen voor schade aan haar imago zal zorgen maar ook tot schadeclaims zal leiden, dat de aantasting van het klantenbestand zich

onvermijdelijk ook bij volgende edities van de Ronde van Vlaanderen zal laten gevoelen, en dat het door het bestreden verbod juridisch en feitelijk onmogelijk is om nog bijkomende kaarten te verkopen en op die manier de reeds zwaar tegenvallende verkoop alsnog in beperkte mate goed te maken.

26. Wat de uiterst dringende noodzakelijkheid betreft, doet verzoekster gelden dat een schorsing volgens de gewone procedure niet meer het nadeel kan afwenden, gelet op de uiterst korte tijd tussen de datum van verzending van de bestreden beslissing en de datum van het evenement. Zij wijst er overigens op dat het aan de eigen werkwijze van verwerende partijen -“niet in het minst haar onbegrijpelijke dralen en indolentie”- te wijten is dat die termijn zo kort is.

Verzoekster benadrukt eveneens uitzonderlijk snel te hebben gereageerd en allerminst getalmd te hebben met het instellen van haar vordering.

Beoordeling

27. Mede gelet op de bijgebrachte stavingsstukken (nrs. 17 tot en met 21), is de uiteenzetting van verzoekster, ten minste *in globo* beschouwd, van aard om voldoende aannemelijk te maken dat zij ten gevolge van de weigering van de burgemeester een nadeel riskeert dat én ernstig én moeilijk herstelbaar is. Het feit dat de tijdelijke politieverordening van 22 december 2011 verzoekster bekend was en dat zij bijgevolg volledig geïnformeerd was omtrent de elementen waaraan haar aanvraag zou worden getoetst, spreekt als zodanig geenszins tegen dat de bestreden weigering in de concrete omstandigheden van de zaak wel degelijk geacht mag worden haar imago, faam en reputatie zwaar aan te tasten.

Voorts wordt, zoals reeds *sub* IV. ter sprake kwam, niet bijgevallen dat verzoeksters nadeel op de keper beschouwd te wijten is aan de organisatoren van de Ronde van Vlaanderen, die het traject ervan wijzigden. Evenmin worden verwerende partijen gevolgd waar zij suggereren dat verzoekster zelf verantwoordelijk is voor het nadeel door niet getracht te hebben zelf de Ronde

van Vlaanderen over te nemen “en aldus een controle te verwerven over het parcours van De Ronde van Vlaanderen”.

De tweede schorsingsvoorwaarde is vervuld.

28. Dat geldt eveneens de derde en laatste schorsingsvoorwaarde.

Te vergeefs betogen verwerende partijen dat daaraan niet voldaan zou zijn om reden dat verzoekster al sinds begin januari 2012 van het tijdelijk politiereglement van 22 december 2011 op de hoogte was en zich reeds op dat ogenblik met een vordering tot schorsing (bij uiterst dringende noodzakelijkheid) tot de Raad van State kon hebben gewend. Het volstaat vast te stellen dat, hoe dan ook, het ernstig bevonden middel niet uitgaat van de onwettigheid van het tijdelijk politiereglement.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van 1° de beslissing van 9 maart 2012 van de burgemeester van de gemeente Kluisbergen waarbij de activiteit die door de nv Vieux Mont werd gemeld naar aanleiding van de Ronde van Vlaanderen op 1 april 2012, wordt verboden, evenals van 2° de ongunstige beslissing van 22 februari 2012 van dezelfde burgemeester met betrekking tot dezelfde activiteit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 15 maart 2012,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Johan Lust